Alegat. 107.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzielenie koncesyi na dalszy pobór opłaty kopytkowego dla gminy miasta Tarnopola.

Wysoki Sejmie!

Gmina miasta Tarnopola na mocy uchwały Sejmu krajowego, sankcyonowanej Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Grudnia 1877. r., otrzymała na przeciąg lat trzech, licząc od dnia 1. Czerwca 1878. r., prawo do pobierania myta kopytkowego na ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta.

Koncesya pomieniona upłynie z dniem 31. Maja 1881. r., gmina zatem prosi o odnowienie posiadanego prawa na dalszych lat pięć.

Podług wykazu tarnopolskiej kasy miejskiej, dochód z myta kopytkowego przez czas trwania ostatniej koncesyi wynosił:

od 1. Czerwca do końca Grudnia 1878	6.205 zł.	38 ct.
w roku 1879.	10.621 „	78 „
w roku 1880., jak wykazuje przyjęty projekt do budżetu	9.631 „	77 „
razem	26.458 zł.	93 ct.

Wydatki w terminie powyższym na budowę dróg, ulic, placów i chodników żwirowanych lub brukowanych wraz z kosztami utrzymania, obliczono:

od 1. Czerwca do końca Grudnia 1878. r. na	9.501 zł.	54 ct.
w roku 1879.	17.815 „	95½ „
na rok 1880. preliminowano	17.370 „	04 „
razem wydatki czynić mają kwotę	44.687 zł.	53½ ct.
czyli przewyższają dochód z myta kopytkowego o kwotę . . .	18.228 zł.	60½ ct.

Kwota ta znajduje pokrycie w innych źródłach funduszów gminnych, a w szczególności w uchwalonym przez gminę i zatwierdzonym przez Reprezentacyę powiatową dodatku gminnym do podatków bezpośrednich w wysokości 25% tychże podatków.

Opierając się na przytoczonem zestawieniu, Rada powiatowa uchwałą z dnia 19. Czerwca b. r. przemawia usilnie za prośbą Zwierzchności gminnej.

Zdaniem Wydziału krajowego, sprawa ta winna być traktowaną na podstawie warunków przez Wysoki Sejm już za odpowiednie uznanych.

Warunki te, wykazane w sprawozdaniu komisyi administracyjnej z dniem 3. Października 1878 r. l. 519/S, której Wysoki Sejm przekazał uchwałą z dnia 12. Września b. r. sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 28. Czerwca 1878. r. l. 29.668 w przedmiocie uregulowania koncesyi na pobór myta kopytkowego, znalazły już zastosowanie w uchwalonych przez Wysoki Sejm dnia 7. Października 1878. r. projektach do ustaw, nadających gminom miast: Rzeszowa, Brzeżan i Stanisławowa prawo do dalszego poboru myta kopytkowego.

W dotychczas obowiązującej koncesyi kopytkowej dla gminy miasta Tarnopola warunki rzeczone zamieszczone nie były; przedłożone jednak przez Zwierzchność gminną wykazy świadczą, że je wykonywano w zasadniczej części, to jest cały dochód z opłaty kopytkowej obracano na cele drogowe, a nadto pokrywano nadwyżkę wydatków z innych funduszów gminnych.

Spodziewać się zatem wypada, że w razie odnowienia prawa na pobór opłat kopytkowych, w sposób powyżej wskazany na przeciąg dalszych lat trzech, gmina tarnopolska pod kontrolą Wydziału powiatowego a względnie Wydziału krajowego, dopełniać będzie wszelkich obowiązków z koncesyą kopytkową połączonych, a w szczególności obracać będzie na cele drogowe nietylko cały dochód z opłaty kopytkowej, lecz nadto użyje prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Zgodnie więc z opinią Rady powiatowej, Wydział krajowy wnosi:

Alegat. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt do ustawy. ·/.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 2. Lipca 1880.

Marszałek krajowy:
Ludwik hr. Wodzicki *w. r.*

Sprawozdawca:
Władysław hr. Badeni *w. r.*
Członek Wydziału krajowego.

Alegat do L. 27.265/80.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Tarnopola koncesyi na dalszy pobór myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężarowi utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Tarnopola, prawo pobierania myta kopytkowego na dalsze trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Pobór myta kopytkowego odbywać się ma jak dotąd na ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta, a mianowicie:

1. na Lwowskiej,
2. „ Stawowej,
3. „ Przewalisze,
4. „ Brodzkiej,
5. „ Zbarazkiej,
6. „ Smykowskiej,
7. „ Mikulinieckiej,
8. „ Petrykowieckiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego, należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, mułów i osłów, niemniej od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct. Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach wszelkiego rodzaju, za które nie opłaca się myta kopytkowego.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju $^1/_2$ (pół) ct.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie znajdujących się w obrębie gminy ulic, placów i dróg publicznych, nieeraryalnych i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie, i używania na miejskie cele drogowe prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku, przedłoży gmina miasta Tarnopola przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina miasta Tarnopola Wydziałowi powiatowemu, czy i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z zasobu prestacyjnego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Tarnopola — wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa, wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby

zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa, w porozumieniu z Wydziałem krajowym, wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Tarnopola pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie od dnia, w którym dotychczasowa koncesya z dnia 8. grudnia 1877 r. nadająca gminie miasta Tarnopola prawo do pobierania myta kopytkowego straci moc obowiązującą.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.